

Alja (7.6.1996)

Ko te zagledam

usahnejo moja puščavska usta,
ušesa bobnijo z bučanjem morja,
zbledi slika žalosti in obupa,
vzcveti hijacinta blaženosti...

Ko spregovoriš

slišim le pesem tvojega glasu,
ne slišim niti lastnih misli,
blebečem neumnosti tisočih norcev,
ker plete moj jezik gordijske vozle...

Ko te ni

solzni steber objame oko,
mrhovinarji prinesejo pepel,
natresejo ga v moje žile
in kurijo večne ognje bolečine...